

Kart
Utta ja kaunist
Wirtta,

Ensimmäinen.

Sitä surkuteldawasta raskasta raesatest, joka
sind 8 p. Kesä Kuusa Wuonna 1734 Ustelan
Pitäjästä, Evinnomattain Ema Kirkon Edänissä,
Pellot surkiast maahan löi; Oypi ja syynin
kattamisepi, Yhdeldä Nuorukaiseldä samasa
Seurakunnasa, koton pandu, kuin on:

Woi! mitäs sielun huutelet, Ja c.

W. K. Minun sielun jälkeen nyt pija-
Nimis siis ihmiset nurisewat heidän eläisäns:
Jokainen nuriskam hänen syudeisäns wastan.
Jer. walit. wir. 3. v. 39.

Sinun pahudes tähden sinua nuhdellan, ja si-
nun tottelemattomuudes tähden sinua kuritetan.
Jer. 8. v. 19.

Wäldä wäkryttä, niin ei sinulle wahingota
tapahdu. Syt. i. v. 2.

Toinen.

O Mailman pahus suuri? c.

W. K. Häädäsin huudan N. K. Ra.

Lurusa, Prändätyt Wuonna 1801.

Ensimmäinen.

W. E. Minun sielun jälkeen uht pian
Woi! mitäs Sielun huutelet, Ja
wailtat niin waittast? **W**oi, mitäs
muotos muuttelet, Ja itket ai-
wan haiklast? **W**ie olet noin nyt lewo-
toin, Käsiäs myös sinn tänn heität,
Maahan kähöin luondos wastoin, Kä-
wos Düringold peität?

2. **S**y on minull koll kuitutta, Ja
murhen wirttä laulla, **S**y on minull koll
ruikutta, Ja surun nuotti pauha, **S**y
on minull joka siwull: **S**ill **H**erra nous-
lens ambuis, **P**eldoni pääll, sielle ja
tääll, **S**iis ilo minus sammuis.

3. **K**oska **T**ulo jo rupeisi kaunista ku-
koistaman, **J**ost' mä, waimon ja lapseni,
Luultinma einem saawan **N**tiin **H**erra
suur kaitt työnti juur, **M**urssuiksi tikk
hakkais, **N**isun. **K**ukin, kaitt myös muut
niin, **S**urklasti maahan trampais.

4. **K**aket olit aiwan suuret, **J**ott' äkist
alas tulit, **S**entähd' ei jään munt kuin
juuret, **P**aikkaan kuhun ne kulijt; **K**alat
myöskin löi pyöröyhin, **J**otka surimmat
olit; **M**utt peinet ne ei kestänet, **W**aan
perät pojes kuolit.

5. **K**aket

5. Kaket maan walktar lakaisit, Jott
payuld oli sangen, Ja päiwäss kolmanell
makaisit, Siin kuhung' ollt langen' Lei-
mii tult, wettä tuli, Niin Ett fillattin
fiirsi, Udat oijs ja myös Jois, paitoi-
stans potjes kiersi.

6. Tämä niin paljo matkan saat, Lää-
nisa Enä Kirkon, Et hän Tulon niin
maahan kaas, Ettei se enä wirgon;
Waan tändyt lüöd Eländen syöd, Ne
jälken jäänet sänget; Ja nyt einettäm
ehimän, Täyty mehähan änget.

7. Mutta jo männytkin puuttuwat,
Mehän korwes ja mdell, Sill sin men-
nän lylt puttumat, Joukottain kaikell
wdell, Kewiemb tämä liene wähä, Kuin
loht maantielle, Edändy, Lasten kansa
arwollansa, Ja siellä näiltän näändy.

8. Tätä teremän totifest, Meit H Er-
van wiha waati, Koska hän myöskin pi-
kaisest, Karjanne wähäx saatti, Mutoll
julmall, taudill tuimall, Joka maan alla
ratki, Wajot Härkäm, niin myös Leh-
män: Etis parkki syöd' on pakti.

9. Utka jo waati lylwämän, Mutk
fiemend' ei ol huomias, Kylwy jäll läste
tyndämän, Waan Juhta maka kropas,
Jos

Jos ih' wedän joka erän, Boiman se
poies wiepi; Sill parcki rakk' rteskata
paitz, Lihan pääidämme syöpi.

10. Maidon kandaja kuopasa, Synwäs
maan alla maka; Sentähden tähty huo-
kata, Ett kaitist olen wapa. Nnti tähty
mun kyll kuitwall suull, puun kuoren
päälle purra Wakk' huutelen ja rukoi-
len, En sa, waan se on turha.

11. Jo mä nnt rakas Steluni, D-
len kyll kuulla saanut, Mtingä tähden jä
luisant, Surusa olet maanut; Wakkene
nnt ja kuule Synyt, Jota sun suremahan,
Witäpi tääll, kaitell wäell, Langeten
ratti maahan.

12. Syndiäs sielun murhajat, Sureille
sinä atina Syndiäs Karjas surmajat,
Kynneleill alas paina Syndiäs myös,
joka sun Synös, Wellosas turhax teki,
Ette hartast, walit raskast, Se leiwän
suustas wetti.

13. Tain wihauren ajaisen HERra
sun pääsles heitti, Ettet sinua iännen,
Sammuttamatoim leikki, Syndeis täh-
den, pteun nähden, Helwetin järwes
vaistais; Waan ett Stelus iät ilos,
Laiwan heikkuja mastais.

14. Raahs, kuing Herrra ehelle, Lu-
tunttas laikill tarwoill, Ihens wihattes
teettele, Enöden sinua waiwoill, Et kää-
nyisit ja wäännyisit, Pois sielä lauwald
tielä, Joka Sielun paistit pirun, Hel-
wetin Tuleen riendä.

15. Ah! tee sentähden katumus, Pois
synnin' tielä wäänny; Se moos w'
oikia parannus, Ja Herran tygön
käänny An wihan suut ja älä suut
Waiikka se wäähä lööpi, Et tawa, wään
juur wapan Jlon sielä wiepi.

16. Kistin all älä sano sä: Jo Herr-
ra on mun hylkän, Näin onnetoin nyt
olen mä, Et mistän olen Niskan Waan
tielä se ja hawaitse, Ett Herrra omis
ans täällä Kurittele, raskittele, Ja wii-
mein säästä siellä.

17. Sano sentähden päätdrex: Kiitos
sull rakas Jsa, Edestä tain kurittures,
Jong all sä minull lisä, Min kirjuriwast
ja totymyst, Ja pääst wiinein pois wai-
wast, Pyhäis parin woiton Salin, Je-
lon ja riemun Taiwas!

Toinen

Toinen.

Nykyisen ajan

Suruttomudest.

Surutoim Synnin orja,
Kovin kuollen maka kurja,
Eikä kuule laikunata,
Vaimenitten paubinata,
Ehll' ajat on muuttuwaiset.
Pian täällä puuttuwaiset;
Kuiteng kuorsu kuolemasta,
Huoku Helmetin haudasta.

Herää sinä joka makat,
Ja nouse kuolluista,
Niin JESUS sinua

Ulös walaise.

Pawalin Epistolat Epheserein tygö 5 lopus.

Welsatan tuin:

Hädäsän hundan HERRA, 2c.

S Maillutan pahus suurit? Sill ele-
tän surutoim, Ja maatan sonneis
Kovin, Tuur alwan murhetoin! Watk-
kuinga HERRA ubla Wihans hirmui-
sudell, Sanans palweljain kautta, Jotk
waroitwat kynneleil.

2. Ah! sy on surkia alwan, Näin wat-
klast

Kaast walitta, Ett Herran Sang tarl a i,
Kunfalle jarnatan, Koff ei be waari o-
ta, Eht kunga neuvotan, Waan kilwan
synneis kofta, Pain helwetti iustan.

3. Voi vaarallista aika Mihtu o-
lem elanet. Sill waitka kunga paikan,
Nyt ihes kaandänet, Niin hawaitet
ja näet, Ett ajat wiimeiset, On meitä
lähesyhet, Ja eletän syndiseit.

4. Ah woi woi iainua waiwaist! Sill
pellän wapisen; Ett Herran Jumal Tai-
wast, Wihaan sotty hirmuisen. Ah! eikös
Christit rakas, Sy oljo peljata, Koff
synnit joka paikas, Ballan saa walita.

5. Ah woi meit onnettomi, Ett (ain)
elän surutoin, Ja maran synneis kowin,
Mailmas murhetoin. Kuning Herran il-
mestystä, Täällä mahdani odotta, Ja
riemu Taiwallista, Illoisset toiwotta?

6. O Herran korkia Taiwan, Sä
juuri Jumal, Kas' armitast päälle wai-
wan, Kuin olem ansain synneillä! Ja
älä an meidän hukku, All wihas hirmo-
muisen, Kans kuollon' kaubian nukku,
Jtkun juur iäisen.

7. Ah Christityt kailk rakkat, Siis
waarin ottakat; Ja oleat aina walvat:
Juur

Juur hartast rukoillat: Ett HERRA olis
wielä, Leppinen Jumala, Ett hirtmut-
sudehd meitä, Täällä tahdois kohdata.

8 Ajat kyll Christit rakas, Jo näjet
muntuwan, Jos ennätät wiel takas,
Pikaisest kahoman, Waan kuiteng neus
wo paras, Ett hyljät mailman, Ja
pyydät tulla Taitwas, Jhdisen kunnian.

9. Ah! autuas on se sielu, Joll om-
bi mailmas, Ny wilpitöinen halu, Chi-
rtemu Taitwas; He saawat wihdoin
nähdä, Kariban häät kaunit, Jotk uskon
kautta täällä, Sen onnen käsitit.

L O P P U.

